

Visez

Mirimirela

Visez cu ochii larg deschiși
la zilele de soare pline,
la unchi, bunici, prieteni și mătuși.
Unde sunt toți ? Unde s au dus ?
Mi e dor de ei, de nopțile senine

Când îmi făceam palmele căuș
și stelele se prăvăleau pe mine
iar tu te prefăceai în spiriduș
și îmi spuneai că luna vine
în sufletul meu să și așeze culcuș.

Mi e dor de serile în care
spunându mi basme cu pitici,
răsturnam paiele din care
și, pe ascuns prindeam licurici.

Iar când noaptea mergea la culcare
prin roua dimineților, în zori,
îmi furai câte o sarutare
și în cosite îmi prindeai flori.